

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecătorii:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadi
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni "Floarea Soarelui" împotriva deciziei din 03 martie 2016 a Curții de Apel Comrat,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni "Floarea Soarelui" împotriva lui Ivan Vlah cu privire la încasarea datoriei,

c o n s t a t ă :

La data de 31 ianuarie 2013 SA "Floarea Soarelui" a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Vlah Ivan cu privire la încasarea datoriei în sumă de 305795,76 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 9173,87 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 12.04.2012 a încheiat cu Vlah Ivan acordul privind rambursarea datoriei. În baza acestui acord, pîrîtul urma să ramburseze datoria în sumă de 305795,76 lei, depunând suma de bani în contul SA "Floarea Soarelui".

Menționează că în termenul prevăzut, Vlah Ivan nu și-a executat obligațiile acordului încheiat. Încercările reclamantului de a soluționa litigiul pe cale amiabilă s-au soldat cu eșec. În adresa pîrîtului a fost expediată pretenția nr. 849 din 05.12.2012, la care nu a primit nici un răspuns.

Solicită reclamantul încasarea de la Vlah Ivan a datoriei în sumă de 305795,76 lei, taxa de stat în sumă de 9173,87 lei.

Prin hotărârea din 10 aprilie 2015 a Judecătoriei Comrat, acțiunea reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 03 martie 2016 a Curții de Apel Comrat, a fost respins apelul depus de Societatea pe Acțiuni "Floarea Soarelui" și menținută hotărârea din 10 aprilie 2015 a Judecătoriei Comrat.

La data de 17 mai 2016, Societatea pe Acțiuni "Floarea Soarelui", a declarat recurs împotriva deciziei din 03 martie 2016 a Curții de Apel Comrat.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a aplicat eronat normele dreptului material.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la 03 martie 2016. Conform materialelor pricinii, decizia instanței de apel a fost expediată recurentului și recepționată de către acesta la data de 17.03.2016. Recursul declarat la data de 17 mai 2016 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Societatea pe Acțiuni ”Floarea Soarelui”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Floarea Soarelui”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Floarea Soarelui”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni ”Floarea Soarelui”, împotriva deciziei din 03 martie 2016 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală